

Ich kummen us ner Scheffersfamillich. Weihnachte dät sich dann de ganze Famillich en Kölle om Leistapel treffe. Mir hatten ene Onkel Willi, un dä Onkel Willi stundt ald si Lewve lang op dem Steuerstohl om Oberstolz.

Fröher wor et op däm Steuerstohl jo immer ärg kald. Wenn dä Onkel Willi dann Weihnachte kom, dann dät dä minger Schwester un mir immer Mädcheböcher schenke. Un wenn e die geschenk hatt, nohm e die widder an sich. Un dann dät e sich drei Dag en et Wärme setze un nor Mädcheböcher lese.

Hoffschild, Liesel (87): *Mädcheböcher*

ʔɪʃ kʊmən ʔʊs_ənə 'ʃɪfəsfa,milɪə 'vaɪnaxtə dɛ:t_sɪʃ dan di jantʃə fa'mɪlɪʃ ʔən kœlə ʔɔm 'laɪʃta:pəl trɛfɪ
 miɛ hatɪ_ənə ʔɔŋkəl 'vɪli ʔʊn deɛ ʔɔŋkəl 'vɪli ʃtʊnt ʃɔn si levə laŋ ʔop dɛm 'ʃtʊɣɛʃto:l ʔom ʔo:bɛʃtoɪts fɛø
 vo:t ʔop dɛm 'ʃtʊɣɛʃto:l jo ʔɪmɛ ʔɛβɪ kalt vɛn deɛ ʔɔŋkəl 'vɪli dan 'vaɪnaxtə kɔ:m dan dɛ:t:ɛ mɪŋɛ ʃvɛstə
 ʔʊn miɛ ʔɪmɛ 'mɛ:tʃɛbø:ʃɛ ʃɛŋkə ʔʊn vɛn_ə di jɛʃɛŋk:at nɔ:m_ə di vɪdɛ ʔa:n sɪʃ ʔʊn dan dɛ:t:ɛ zɪʃ drɛɪn
 da:x ʔɛn_ət vɛrmə zɛʃsə ʔun:uɛ m:ɛ:tʃɛbø:ʃɛ lɛzə

